

Лист прелата (лютий 2010)

Прелат оголошує в Opus Dei Марійний Рік як подяку за те, що вісімдесят років тому Бог показав св. Хосемарії, що цей шлях до святості відкритий також і для жінок.

16.02.2010

Мої дорогі діти: нехай Ісус береже для мене моїх дочок та синів!

У цьому місяці ми відзначаємо 80-ту річницю того дня, коли св. Хосемарії побачив, що Opus Dei

призначене також і для жінок. Ми знаємо, що 2 жовтня 1928 року, просвітлений світлом заснування, він думав, що Діло Боже - тільки для чоловіків. Уявимо собі його здивування і радість, коли через кілька місяців, 14 лютого 1930 року, Господь дав йому зрозуміти, що Він розраховує також і на жінок, які власним прикладом і словом нестимуть повсюди дух освячення професійної діяльності та повсякденного життя. Через декілька років наш Отець сказав з глибокою вдячністю до Божественного Провидіння, що **"якби не це виражене бажання Господа і не ви, сестри, Справа залишилася б кульгавою."**[1] Він часто згадував це, щоб показати, яка велика відповідальність лежить на кожній з вас, мої дочки. Дозволю собі дещо відступити від теми і попросити вас довірити небесам цей намір, який зробить вас дуже щасливими.

Після 14 лютого 1930 св. Хосемарія прагнув відкрити цей шлях святості у середині світу для жінок всіх професій, рас і прошарків суспільства. Піднесемо вгору наші серця, дякуючи Пресвятій Трійці за те, що ця праця св. Хосемарії глибоко й широко вкоренилася у всьому світі, незважаючи на великі труднощі, особливо на самому початку, які йому довелося долати. Якщо проповідь св. Хосемарії про освячення повсякденного земного життя зустрічала так багато перешкод у 30-ті й 40-ві роки минулого століття, уявіть собі, які додаткові труднощі виникли, коли запрошення до освячення будь-якої гідної людської праці було звернене до жінок.

Сьогодні жінки, як правило, мають рівні з чоловіками можливості у багатьох сферах, проте вісімдесят років тому це

було не так. Тоді було досить рідкісним явищем, наприклад, коли жінки вчилися в університеті або працювали за межами будинку (за винятком ручної праці, яку вони завжди виконують), а ще рідше вони обіймали відповідальні посади в громадській, соціальній або академічній сферах. Кілька десятиліть потому, Другий Ватиканський собор проголосив: "надходить час, і вже наступив, коли покликання жінок досягнене у всій його повноті; час, коли жінки набувають у світі впливу, поваги і авторитету, якого досі не мали. Ось чому зараз, коли суспільство переживає такі глибокі зміни, жінки, насичені євангельським духом, можуть зробити так багато, щоб стати на заваді занепаду людства." [2]

За останні вісімдесят років, завдяки зусиллям безлічі людей,

ми пройшли довгий шлях до забезпечення, в тому числі в цивільному законодавстві, гідності жінок, їхніх рівних з чоловіками прав і обов'язків. Серед цих людей, треба це визнати, особлива роль належить св. Хосемарії, який з самого початку заохочував своїх дочок і близьких до Opus Dei жінок добиватися найвищих можливих висот у різних сферах людської діяльності. Я пригадую багато конкретних прикладів: від гарячого заохочення тих жінок, які мали потрібні здібності для досягнення високих цілей у своєму професійному житті (у галузі культури, науки і т.д.), до його зусиль, настільки ж гарячих, переконати, що жінки, які служать суспільству своєю працею в інших сферах, також гідні визнання. Наприклад, саме завдяки його безпосередньому впливу в багатьох країнах світу

були засновані численні освітні центри для підготовки молодих жінок до професійної роботи у хатньому господарстві, щоб гідність цього заняття було визнано як цивільним правом, так і суспільством.

Я дякую Богу за те, що вірні Прелатури в тісному союзі з багатьма іншими людьми доброї волі сприяли й продовжують сприяти поширенню світом такого християнського бачення стану жінки. Проте багато чого ще треба зробити! Хоча в багатьох країнах гідність і роль жінки широко визнана, в інших це є лише віддаленою перспективою. У будь-якому випадку, ми дочки і сини Божі, повинні докласти всіх зусиль, щоб перетворити цю перспективу на реальність, навчаючи людей - як пише наш засновник – що **"розвиток, зрілість, емансипація жінок не**

повинні мати вигляд рівності, однаковості до чоловіків, рабської імітації чоловічого способу життя та праці. Це — шлях в нікуди. Вони рівні не тому що кращі чи гірші, а тому що інші за чоловіків. З

фундаментального погляду йдеться про рівні права, які мають бути визнані як цивільним, так і церковним правом. Жінки, так само як чоловіки, мають гідність людини, особистості та дитини Божої. Отже, виходячи з цієї докорінної рівності, кожен з них має досягнути властиве йому чийсь. У цьому сенсі емансипація жінок означає реальну можливість цілковитого розвитку власного потенціалу: особистого, а також спільного з іншими жінками. Рівні права та рівні можливості перед законом не виключають цієї відмінності, що збагачує усе людство,

навпаки, вони передбачають та стимулюють її." [3]

Як і в 2008 році, коли ми відзначали 80-річчя з дня заснування Opus Dei, мені здалося, що найкращий спосіб виразити нашу подяку - це стати протягом цих місяців дуже близькими до нашої Матері. Тому я з великою радістю проголошую в Opus Dei новий Марійний рік: з 14 лютого 2010 до 14 лютого 2011 року.

Протягом цих місяців будемо прагнути більше і краще вшановувати нашу Матір, передусім з великою увагою у молитві і спогляданні Святого Розарію, поширюючи цю побожність в наших родинах та серед наших друзів. Подякуймо також Богові за працю жінок, які дбають про порядок у центрах Прелатури, чим так суттєво сприяють збереженню і розвитку в них родинної атмосфери, якою

Бог надихнув Справу, відкривши її нашому Отцю в 1928 році.

Перші місяці цього Марійного Року збігаються з останніми місяцями Року Священства, встановленого Бенедиктом XVI у всій Церкві. Як я наполягав раніше, протягом цього часу, молячись за священників, ми маємо також молитися, щоб усі вірні були більш свідомі своєї **“священницької душі”**, що виявляється у щоденній побожності; і щоб ми, також щоденно, намагалися передати радість цього спільного для всіх охрещених дару людям навколо нас.

14 лютого було також засноване, в 1943 році, Священницьке Товариство Святого Хреста. Цього дня, коли св. Хосемарії служив Літургію в каплиці одного з центрів для жінок, Господь

відкрив йому, що священики можуть бути інкардиновані в Opus Dei. Наш Отець - людина глибокої віри в Божественне Провидіння, ясно побачив, що таким збігом дат наш Господь хотів підтвердити властиву Opus Dei абсолютну єдність - духа, покликання та влади - між чоловіками і жінками, мирянами і священиками. Як він сам говорив: **"Це було так, ніби наш Господь хотів сказати: не руйнуйте єдності Opus Dei! Любіть її, захищайте її, сприяйте їй!"**[4]

Священицька душа — це ніщо інше, як загальне священство, здійснене в охрещених, яке сповнюється у кожній хвилині їхнього життя. Св. Хосемарія дякував Господу за її присутність у житті всіх і кожного з вірних Opus Dei. **"Багато разів, - говорив він у 1960 році, - я говорив вам, що всі ми, священики і миряни, маємо**

священицьку душу. Більш того, я навіть кажу всім моїм дітям, що вони є священиками – того царського священства, про яке говорить св. Петро (пор. 1 Петро 2:9), не тільки через хрещення, але також тому, що *vos estis lux mundi, ви - світло світу*, а світло не повинно бути приховане: *non potest civitas abscondi supra montem posita, не може сховатись місто, що лежить на верху гори (Мт 5:14)*. Христос зійшов на Хрест, щоб повернути до себе все, а мої діти намагаються здійснити Його на вершину будь-якої гідної людської діяльності, аби привести до Нього души.[5]

Нагадуючи нам про цю свою впевненість, він наполягав, щоб ми реалізовували всі потенційні можливості, що містить в собі християнське покликання. Він не обмежувався теоретизуванням,

проте вчив втілювати цю істину у практичному житті. Він радив нам “жити” Святою Месою протягом 24 годин на день, жертвуючи Богові під час Євхаристії всі свої плани, досягнення і невдачі, страждання і радості. Він рекомендував працювати, розвиваючи в християнському дусі чесноти, яких вимагає кожна праця – працьовитість, самозречення, служіння іншим і т.і. Таким чином, говорив він, Свята Меса дійсно стає **осередком і джерелом духовного життя християнина**[6], і ми продовжуємо Святу Жертву протягом цілого дня.[6]

Він полюбляв заглиблюватись у деталі. Під час зустрічі з молоддю на питання як виявляти нашу священицьку душу у повсякденному житті, він відповів: **"Як ти думаєш, яким**

повинен бути священик?
Жертовним, ревним,
усміхненим, привабливим,
таким, хто не відмовляє людям,
які звернулися по допомогу, хто
знає як пробачити, як зрозуміти,
як порадити... Ти вже знаєш це, а
також багато інших речей, і я
впевнений, сину мій, що ти
намагаєшся втілити це в життя –
і саме тому маєш священицьку
душу."[7]

Під час іншої зустрічі він казав:
"Ти береш участь у царському
священстві Христа, тому що
отримав таїнства Хрещення і
Миропомазання і тому що
отримуєш дари Святого Духа, у
тому сенсі, що робиш багато
добрих справ. Часом одне твоє
слово відкриває очі сліпому,
твоя поведінка спонукає
паралізованого, що занедбав
своє християнське життя, встати
і працювати разом з тобою. І

**навіть ті, які були мертвими і
вже почали гнити, прийдуть до
таїнства Покаяння зрушені
твоїм закликом, твоїм
навчанням, твоєю молитвою.
Вони будуть очищені,
вилікувані, і вони стануть
здатними на великі справи: вони
воскреснуть".[8]**

У світлі цих міркувань ми можемо
запитати себе, чи свята Меса
дійсно є для нас місцем, де
зосереджуються усі наші бажання
та наміри, джерелом, що живить
наше прагнення святості й
апостольства? Чи бачимо ми
души тих, з ким зустрічаємось
протягом дня? Чи відповідаємо
актами любові та каяттям, бачачи
образи, які зносить наш Господь?
Крім того, треба заохочувати
солідарність з тими, хто страждає
матеріально і духовно через
війни, переслідування, стихійні
лиха і т.д., супроводжувати їх

нашими молитвами і, наскільки
можливо, допомагати
матеріально. Стараймося також,
щоб новини, подібні до
землетрусу в Гаїті не ставали
лише слідом в нашій пам'яті.

Як підкреслив Папа Римський,
говорячи про незвичайну
пасторську ефективність Святого
Кюре з Арсу, апостольські плоди
залежать від єднання з нашим
Господом. **"Йому вдавалося
зрушувати людські серця не
завдяки його власній
обдарованості, і навіть не
завдяки гідної похвали дієвості
його волі — він схиляв на свій
бік навіть найміцніші душі,
передаючи їм те, чим він сам
жив в глибині свого єства, а
саме, дружбою з Христом. Він
був "закоханий" в Христа, і
справжній секрет його
пастирського успіху — в палкості
його любові до Євхаристийної**

Містерії, яку від справляв і якою жив, яка стала любов'ю до Божого люду, до християн і до всіх, хто шукає Бога."[9]

19 лютого ми в особливий спосіб згадуватимемо нашого улюбленого дона Альваро – на цей день припадають його іменини. Ми довіряємо себе його заступництву, щоб пережити цей Марійний Рік в тому дусі синівства, з яким перший наступник св. Хосемарії проголошував і переживав інші Марійні Роки, з різних нагод встановлені в Прелатурі. Наступного дня, 20 лютого, я висвячу на священників двох ваших братів, асоційованих членів Прелатури. Давайте будемо молитися за них і всіх священників.

Кілька днів тому Святіший Отець надав мені аудієнцію. Я приніс йому любов і молитви всіх вас, і

запевнив його, що ми постійно
молимося за нього і в його
намірах. Робімо це й надалі,
єднаючись з Наступником Петра,
а також усіма єпископами,
священиками і вірними Церкви.
Бенедикт XVI благословити
апостольську працю вірних Opus
Dei та кожну і кожного з вас.

Немає потреби нагадувати вам,
що я покладаюся на вашу молитву
в моїх намірах. Будьте й далі
щедрими.

З усією любов'ю, благословляю
вас!

Ваш Отець,

+ Хав'єр

Рим, 1 лютого 2010

1. Св. Хосемарія, Нотатки, зроблені
на зустрічі з родинами, лютий
1955.

2. Другий Ватиканський Собор,
Завершальне слово до жінок, 8
грудня 1965 р., 3-4.

3. Св. Хосемарія, Бесіди, 87.

4. Св. Хосемарія, Нотатки, зроблені
на зустрічі з родинами, 31 березня
1974.

5. Св. Хосемарія, Нотатки, зроблені
під час медитації, 15 квітня 1960.

6. Св. Хосемарія, Христос
проходить поруч, 87.

7. Св. Хосемарія, Нотатки, зроблені
на зустрічі з родинами, 31 березня
1974.

8. Св. Хосемарія, Нотатки, зроблені
на зустрічі з родинами, жовтень
1974.

9. Бенедикт XVI, Послання на
загальній аудієнції, 5 серпня 2009.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/uk-ua/article/list-
prelata-liutii-2010/](https://dev.opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-liutii-2010/) (08.08.2025)